

Sygn. akt IV CNP 44/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa [...],
w sprawie z powództwa K. R.
przeciwko M. B., G. B. i R. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 kwietnia 2019 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia z dnia 8 listopada 2016 r. została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego - art. 471 w zw. z art. 361 i 363 k.c. oraz przepisów postępowania - art. 286 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego takie ujęcie wymienionego warunku skargi oznacza, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku (por. postanowienia z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17, z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 32/05, nie publ., z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, nie publ.). Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje skarga kasacyjna i dlatego wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe. Wywód prawny we wskazanym zakresie jednak nie wyczerpuje warunku skargi przewidzianej w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., skarżącego obciąża bowiem - zgodnie z treścią tego przepisu - obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarżący powinien zatem wykazać, że np. wznowienie postępowania w sprawie zakończonej zaskarżonym orzeczeniem - w świetle przepisów art. 399-416¹ k.p.c. - jest niedopuszczalne ze względu na rodzaj zaskarżonego orzeczenia albo zarzuty przeciwko temu orzeczeniu nie mieszczą się w podstawach skargi o wznowienie postępowania. Tylko w następstwie przeprowadzenia tego rodzaju wyvodu prawnego skarżący spełni obowiązek

wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie tylko nie było i nie jest możliwe.

Skarga powódki nie spełnia warunku przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., gdyż ogranicza się tylko do lakonicznego stwierdzenia, że "nie jest i nie było możliwe wzruszenie wyroku Sądu II instancji w drodze innych środków prawnych, albowiem brak jest podstaw do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a zaskarżone orzeczenie, zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną."

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia niezawierająca wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.), podlega odrzuceniu *a limine* i z tych względów orzeczono, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).